

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ไม่มีอะไรหนักหนาเท่าการรบกับกิเลส

วัดภูวัญคูเหมือนเราไม่ได้ไปเยี่ยมมาจะถึงปีแล้ว นานมากอยู่ จากนี้ไปไกลนะ ดูเหมือน ๒ ชั่วโมง ๔๕ นาที อยู่ในยานั้นละ ไปนี้ถึงโขงหลงก็แยกไปทางอำเภอโขงหลง ทางนี้ตัดไปอำเภอบ้านแพง จากนั้นไปรถวิ่งตั้ง ๕๐ นาทีกว่าจะถึงภูวัญ ถ้าเป็นหน้าฝน ด้วยดูจะขัดข้องกว่ากันบ้าง ดูนานาฬิกา ๒ ชั่วโมง ๔๕ หรือว่า ๕๐ โกล แต่ทำเลฆวนานนั้น เป็นเครื่องปลุกใจอยู่ตลอด จะอยู่ที่ไหนไปที่ไหนเป็นเครื่องปลุกใจอยู่ตลอด ทำให้ตื่นตื่นไม่นอนใจ เป็นที่รื่นเริงสำหรับธรรม เราก็ไม่ได้ถามดูว่าปีนี้พระจำพรรษาเท่าไร ทราบว่าท่านอุทัยไปจำพรรษาที่เขายาใหญ่ (พระที่ภูวัญ ๓๖ องค์เจ้าคะเมื่อวานหนูโทรไปถาม) ๓๖ องค์ (ท่านอาจารย์เสถียรดูแลท่านเจ้าคะ) เราจำชื่อไม่ได้แหละ เวลาเราไปเห็นมา หน้าคล้ายคลึงกันกับท่านอุทัย น่าจะเป็นองค์นั้นแหละ

ท่านอุทัยชอบสั่งต ราบรินตลอดมา เราจึงได้มอบวัดเขายาใหญ่ให้ ให้ท่านไปดูแลทางเขายาใหญ่ สำหรับภูวัญนี้เหมาะสมมาก พระภิกษุมาได้ตลอดเวลาเลย เรากำชับกำชาไว้ตลอด คือเราเป็นผู้อุปถัมภ์ว่าจ้างนั้นละ เราเป็นมัคนายกเลี้ยงหมัดเรื่องอาหารการกินอะไรๆ ไม่ต้องยุ่ง เราเป็นคนเดียวเลย ให้พระท่านได้ตั้งใจปฏิบัติภาวนาหาอรรถหาธรรมตามทางของศาสนา ส่วนมากมันไม่ได้ตามทางของศาสนานะ ไปโกโรโกโสไปอย่างนั้น จากนั้นก็เอามุตรเอาคุณมาโปะศาสนาวามรรคผลนิพพานไม่มี จะมีได้ยังไงก็ไปคุยเขี่ยตั้งแต่มุตรแต่คุณ ก็เจอแต่มุตรแต่คุณขึ้นมา จะเจอมรรคเจอผลที่ไหน คือมันไม่ได้สนใจปฏิบัติตามทางของศาสนา ซึ่งเป็นทางมรรคผลนิพพานโดยแท้ ไปโกโรโกโส

เพราะฉะนั้นเราจึงได้เข้มงวดกวดขันในวัดภูวัญ เอาจริงจังนะเราไม่ใช่เล่น บอกว่าพระที่ตั้งใจปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่อธรรมจริงๆ เอ้าๆ ให้มา นู่นนะฟังซิ มาเท่าไรเราจะรับเลี้ยง หากว่าเราสุตวิสัยรับเลี้ยงไม่ไหวเมื่อใดแล้วเราจะบอก ว่าจ้างเลย สำหรับผู้ตั้งใจปฏิบัติจริงๆ แล้วให้มา ก็เราตั้งใจส่งเสริมให้พระได้พบเจอมรรคผลนิพพานละซิ พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้อย่างสดๆ ร้อนๆ นี้นะ มันเอามุตรเอาคุณไปโปะๆ ไว้มืดพวกความขี้เกียจขี้คร้าน ความไม่เชื่อถือศาสนานั้นละเอาไปโปะศาสนา หาวามรรคผลนิพพานไม่มี มันจะมีอะไรกับสัตว์ประเภทนี้ ก็มีแต่มุตรแต่คุณเต็มตัวมันนั้นแหละ

พระพุทธเจ้าศาสดาองค์เอกทุกพระองค์เหมือนกันหมด ชี้บอกตรงแนวเลยไม่มีเคลื่อนคลาด พระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาสอนตรงไหนๆ ให้พิสูจน์กันทางด้านจิตตภาวนามันถึงชัดเจนมาก เราอ่านดูตามตำรับตำรานี้ไม่ค่อยถนัดใจแหละ คิดดูซิเราก็เคยพูดแล้วว่า เราอ่านมรรคผลนิพพานอยู่นั้น มันยังแทรกเข้าไปได้ว่า มรรคผลนิพพานยังมี

อยู่หรือไม่ น้ำ ดูซินะ มันก็อ่านมรรคผลนิพพานอยู่ในตำรา ส่วนใหญ่มันเชื่อ แต่ส่วนย่อยมันไปแบ่งกัน ว่ามรรคผลนิพพานมีหรือไม่มีน้ำ นี่ละเป็นเครื่องตัดทอนความเชื่อความอุตสาหายาม ความมุ่งมั่นต่อมรรคผลนิพพาน มันตัดให้น้อยลง เราไม่ลืมนะเพราะคิดจริง ๆ

พอหยุดจากเรียนแล้วก็หวังเอาเครื่องตัดสินอย่างเอกจากพ่อแม่ครูจารย์มัน ไปก็จริง ๆ ไปท่านก็ใส่เปรี้ยวเลย สมเหตุสมผล เหมือนที่ท่านกางเรดาร์เอาไว้ พอไปเสียงท่านแผดออกมาเลยเหมือนฟ้าดินถล่มกับเรานะ ท่านมาหาอะไร ขึ้นเลย ท่านก็ทราบ ท่านสอนโลกมานานเท่าไร ทำไมท่านจึงมาถามอย่างนั้น ท่านมาหาอะไร ท่านมาหา มรรคผลนิพพานหรือ จากนั้นก็ชี้ใส่ต้นไม้ภูเขาดินฟ้าอากาศ ไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ไม่ใช่กิเลส แล้วฟาดไปครอบโลกธาตุ รวมลงมาว่าไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ไม่ใช่กิเลส ทั้งนั้นเลย กิเลสแท้ มรรคผลนิพพานแท้อยู่ที่ใจ ลงที่ใจเลย เอา คู้ยเขี่ยขุดค้นลงที่ใจ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ที่ใจด้วยจิตตภาวนา นั่นท่านลงตรงนั้น สวาททั้งหลายที่เป็นสภาวะของพวกเรานี้ ท่านตรัสรู้ธรรมบรรลุธรรมด้วยจิตตภาวนา

เอา เบิกออกไป เปิดเข้าไป มรรคผลนิพพานอยู่ที่ใจว่างั้นเลย กิเลสอยู่ที่ใจเวลานี้กิเลสปกคลุมหุ้มห่อจิตใจให้อับเฉามีมืดมัวไม่เห็นมรรคผลนิพพาน เอา เปิดออก โห่ ท่านใส่ไม่ใช่ธรรมดา เรียกว่าท่านกางเรดาร์ไว้นั่นเอง พอไปท่านก็ใส่กันอย่างหนักกับเรา ก็สมเหตุสมผลกับเราตั้งใจที่จะไปเอาข้อตัดสินอย่างแน่นอนจากท่าน อ่านตำรามาก็อ่าน อ่านมรรคผลนิพพานมันก็สงสัยมรรคผลนิพพานทั้ง ๆ ที่อ่านอยู่นั้น ที่นี้เวลาไปหาองค์ท่าน ท่านทรงไว้ซึ่งมรรคผลนิพพานอย่างเต็มภูมิแล้วท่านก็เปิดออกมาเลย ก็สนใจที่ตั้งใจไปหาท่าน

ฟังวันนั้นแหม อิมเอิบสุดหัวใจ ที่ว่ามรรคผลนิพพานมีหรือไม่มีน้ำ ขาดสะบั้นลงหมดเลยทั้ง ๆ ที่มีกิเลสอยู่ในใจนั้นแหละ แต่ความเชื่อมรรคผลนิพพานเต็มหัวใจเลย นั่นละมันถึงได้ท่วมซึ คือหาความจริง ออกมาจากท่านแล้วยังไม่มาถึงกุฎิที่เราพัก เดินจากนั้นมากุฎิ เป็นยังไง ถามเจ้าของ ฟังเทศน์วันนี้เป็นยังไงถึงใจไหม ที่นี้จะจริงไหม มรรคผลนิพพานมีหรือไม่มี วันนี้ฟังชัดเจนแล้ว โอ้ย รับผิดชอบเลย ตอบรับกันว่าต้องจริงไม่จริงตายเท่านั้น นั่นเห็นไหมลงแล้วนะนั่น ไม่จริงตายเท่านั้นอย่างอื่นไม่มี คือพัดกันถึงขนาดตาย มันถึงใจแล้ว

อะไรก็ตามถ่าลงเชื่ออย่างถึงใจแล้วขาดสะบั้นไปหมดอะไรก็ดี ถ้าเหาะ ๆ ถ้าเหาะ ๆ คลุมเครือหรือคาราคาซังมันไม่ลงเต็มทีนะ นี่ก็ไปลงเต็มทีทางความ پاکเพียรเพื่อแก้กิเลสเพื่อมรรคผลนิพพาน ก็ไปลงที่หลวงปู่มันแหละ นั่นละที่นี้จากนั้นมาแล้วก็ท่วมเลย เป็นกับตายไม่ได้คำนึง ทำให้สนใจที่ต้องการ ไปดีมีธรรมของท่าน ท่าน

แสดงออกเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วลงใจหมด มรรคผลนิพพานจำอยู่ภายในหัวใจทั้ง ๆ ที่
ยังไม่มีมรรคผลนิพพาน ความเชื่อมันลงแล้วลงมรรคผลนิพพาน ที่นี้ก็เอาเลย ๆ ก็เป็น
อย่างท่านว่าจริง ๆ เมื่อจริงจึงลงไปแล้วมันก็จริงขึ้นมาทุกอย่าง ขึ้นโดยลำดับลำดับ ๆ

นี่ละครูบาอาจารย์ที่ท่านสอนถูกต้องแม่นยำ มันตัดกังวลความสงสัยต่าง ๆ ออก
ได้โดยลำดับลำดับ อย่างพ่อแม่ครูจารย์มันกับหัวใจเราเปิดจำเลยวันนั้น ว่ามรรคผล
นิพพานมีหรือไม่มีหน้านี้ขาดสะบั้นไปหมด มีแต่คำว่ามีแล้วก็จะมีแต่จะเอาให้จริงให้จังให้
ได้มรรคผลนิพพานเท่านั้น ที่นี้มันก็เอากันอย่างหนักละซิ ตั้งแต่นั้นมาเหมือนว่าตกรอก
ทั้งเป็นเลยที่นี้ คือมุ่งมันต่อมรรคผลนิพพานมุ่งเต็มหัวใจ อะไรจะมาเป็นอุปสรรคไม่ได้
เลย ทุกข์ยากลำบากเข็ญใจขนาดไหนไม่สนใจ มีแต่จะเอาให้ได้ ๆ มันก็บุกเบิกออก ๆ
เรื่อย

ผู้สอนนี้สำคัญมากนะ สอนแบบงู ๆ ปลา ๆ สอนสุ่มสี่สุ่มห้า เจ้าของไม่รู้จริงเห็น
จริงสอนคนอื่นก็แบบเดียวกัน ลูบ ๆ คลำ ๆ ไป ผู้ฟังจะเอาความแน่ใจมาจากไหน ไม่
แน่ ถ้าผู้สอนเป็นที่แน่ใจแล้ว อย่างพ่อแม่ครูจารย์มันสอนเราในคืนวันนั้นคืนแรกเลย
จนกระทั่งบัดนี้สด ๆ ร้อน ๆ อยู่ตลอดเวลาเลยไม่มีจิตจาง ท่านปิดออกหมดอะไรที่เรา
สงสัย ไม่ใช่กิเลสไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ปิดออก ๆ สามแดนโลกธาตุไม่มีอะไรเป็นกิเลส
ไม่มีอะไรเป็นมรรคผลนิพพาน รวมลงที่ใจแห่งเดียว กิเลสอยู่ที่นี้มรรคผลนิพพานอยู่
ที่นี้ เอา ปิดออกตรงนี้ นั่น ท่านบอกให้เปิดตรงนี้ อย่าไปสนใจกับวันคืนปีเดือน
ศาสนาล่วงเท่านั้นเท่านี้ไม่เกิดประโยชน์ เอาลงตรงนี้ กิเลสอยู่ที่หัวใจ

ที่นี้เวลามันยอมรับแล้วมันเปิดละที่นี้ จิตมันก็พุ่ง ๆ ๆ กำลังใจสำคัญมากนะ
เพราะเหตุนี้เองการสอน ครูบาอาจารย์ผู้สอนถูกต้องแม่นยำ โดยที่ท่านตัดดวงเอา
มรรคผลนิพพานไว้เต็มหัวใจแล้วสอนไม่มีผิด วิธีการดำเนินท่านก็ดำเนินมาแล้ว ผิดถูก
ท่านผ่านมาหมด ท่านจะเลือกเอาแต่สิ่งที่ถูกต้อง ๆ อะไรไม่ถูกท่านจะปิดออก ๆ สอน
ตรงแนวเลย ผู้ปฏิบัติก็ลงตามท่านเลยมันก็ไปได้ง่าย ถ้าแบบงู ๆ ปลา ๆ อย่างว่าละมัน
ไม่ค่อยแน่ใจ ถ้าสอนด้วยความแม่นยำ ๆ อย่างที่พ่อแม่ครูจารย์สอนแหม ถึงใจ
เหลือเกิน เปรี๊ยะ ๆ ๆ เลย

ท่านทรงไว้แล้วทุกอย่างที่นำมาสอนเรา ท่านผ่านมาหมดแล้ว สอนก็สอน
ถูกต้องแม่นยำ แล้วก็ได้กฎได้เกณฑ์เห็นผลขึ้นเรื่อย ๆ ๆ เท่าที่ผ่านมานี้ครูบาอาจารย์
ทั้งหลายเราก็กวักไว้ แต่ที่เลิศเลอที่สุดในหัวใจเราคือพ่อแม่ครูจารย์มัน สอนสด ๆ
ร้อน ๆ จนกระทั่งปัจจุบันนี้ สอนถูกต้องแม่นยำ ใครปฏิบัติตั้งใจตามที่ท่านสอนไว้แล้ว
ยังงี้ก็ตั้งตัวได้เป็นลำดับลำดับ

การภาวนาให้เสียดูสตินะทุกคน การภาวนาสำคัญอยู่ที่สติ ให้มองดูใจ ใจนี้เป็น กองพินกองไฟ กิเลสอยู่ข้างใน มันก่อพินก่อไฟขึ้นเผาเจ้าของ อยากคิดอยากปรุงอยาก รู้อยากเห็นไม่มีอะไรเกินหัวใจ มันแสดงเปลวอยู่ตลอดเวลา ที่นี้พอได้ธรรมเข้าไปธรรม ก็ระงับละที่นี้ เช่นอย่างคำบริกรรมนี้ปิดช่องที่มันจะคิดจะปรุง ไม่ให้มันคิดเรื่องกิเลสให้ คิดเรื่องธรรม เช่นเราบริกรรมธรรมบทใด เอาธรรมบทนั้นปิดช่องมัน สติติดกับนั้น ไม่ให้ออก กิเลสจะมีมากน้อยออกไม่ได้ ถ้าสติดีอยู่แล้วกิเลสไม่เกิดบอกได้ชัดเจนเลย มันจะเกิดทางสังขารทางความปรุง

ความคิดความปรุงความอยากออกมาจากอวิชชา อยากคิดอยากปรุงอยากรู้ อยากเห็นผลักตันออกมาให้คิด ทางนี้ก็เอาธรรมตีเข้าไป ปิดประตูปิดช่องไม่ให้มันออก เอาบทธรรมนั้นละทำงานแทน คิดเหมือนกันแต่คิดเป็นธรรม เช่นพุทโธๆ หรืออัมโม หรือสังโฆ ตามแต่จริตนิสัยชอบในธรรมบทใด เอาธรรมบทนั้นมาทำงาน พุทโธๆ ให้ คิดเท่านี้ไม่ให้คิดอย่างอื่น สติติดแนบต่อไปก็ตั้งได้ ถ้าไม่อย่างนั้นไม่ได้นะ กิเลสนี้ สำคัญมากทีเดียว ให้ได้พึดกับกิเลสเสียก่อนถึงได้รู้ว่า โลกนี้ไม่มีอะไรหนักหนาเท่าการ รบกับกิเลส

กิเลสตัวสำคัญมาก พาสัตว์ให้หมุนเกิดหมุนตายมากก็กับก็กลับก็คือกิเลสพาให้ เป็น เวลาจะฆ่ามันของง่ายเมื่อไร ละเอียดแหลมคมร้อยสันพันคมอยู่กับกิเลสหมด เวลาเอามันลงได้อย่างราบเรียบแล้วไม่เห็นมีอะไรมาทวนใจ นั่น นี่ละคุณค่าแห่งการฆ่า กิเลสให้ดับลงไปจากใจแล้วไม่มีอะไรแสดงเลยในใจ ท่านว่านิพพานเที่ยงเที่ยงตลอด สงบเงียบในหัวใจไม่มีเรื่องมีราว นั่นละท่านว่าท่านเสวยบรมสุข นิพพานเที่ยงคือหัวใจ ที่กิเลสขาดสะบั้นไปหมดแล้วเที่ยง นั่นละเอาตรงนั้น

ให้พากันตั้งใจภาวนา มาอยู่ในครวั่น้อยเมื่อไร มากกว่าพระตั้งเป็นสองเท่าสาม เท่าละมัง ภาวนากันหรือเปล่าก็ไม่รู้จะข้างใน หรือมีตั้งแต่หายกโทษยกกรรมกัน ถ้าไป นั่งไปแล้วสับกันละแสบๆ คนนั้นไม่ตัวอย่างนั้นคนนี้ไม่ตัวอย่างนั้น หาอุบายยูแห่ย์ ก่อทวนหาโจมตีคนนั้นคนนี้ นี่ปากอมขี้ปากบอน ปากเป็นพินเป็นไฟ ไปที่ไหนเผาที่นั่น คนประเภทนี้ ถ้ามีอยู่ในวัดนี้ใครบอกมาเราไล่หนีทันทีเลย สอนเพื่ออรรถเพื่อธรรม ไม่ได้สอนเพื่อส่งเสริมกิเลส มันนำมาอวดธรรมทำไม เรื่องเหล่านี้มีอยู่ทั่วไป เต็ม โลกธาตุมีแต่เรื่องอย่างนี้ แล้วเอามาอวดธรรมทำไม อย่าให้มีนะวัดนี้

ไปหากันเอาแต่เรื่องนินทากาเลยุแห่ย์ก่อกวนโจมตีคนนั้นโจมตีคนนี้ ด้วยความ ถือความเลวของตัวละครเป็นผู้วิเศษขึ้นมาในเวลานั้น ให้เขาได้มองหน้าทีหนึ่ง ความชั่ว เท่านี้ก็เอา คนที่เลวเป็นอย่างนั้นนะ ไม่ได้หาของดีหาแต่ของเลว ไปที่ไหนยุที่นั่นแห่ย์ ที่นี้กวนกันไปหมด อย่าให้มีนะวัดป่าบ้านตาด เราปฏิบัติมากับพระกับเณร พระนี้ตั้งแต่

สร้างวัดป่าบ้านตาดไม่เห็นมีเรื่องมีราวอะไรเลย ต่างองค์ต่างดูหัวใจตัวเอง มันคิดแยบ ออกมาออกจากเรา เราเป็นคนผิดเป็นที่แรกแล้ว พอออกจากรั้วกระจายออกไปผิดไปเรื่อย กระจายไปเรื่อยเผาไปเรื่อย ไม่ให้มันออกดูตัวนี้ตัวสำคัญ สติเป็นสำคัญจำให้ตีใครสติดีแล้วผู้นั้นจะตั้งรากตั้งฐานเข้าสู่ความสงบ สงบแล้วแน่วแน่เข้าไปเรื่อย ๆ เอาเท่านั้นละ

พูดเตี้ยวันนี้มันหุ้อไปหมด เวลาพูดนี้มันดั่งมันไม่ได้ออกนะ จึงลำบากการพูด วันนี้จะพูดมากกว่านี้ไม่ได้ละ พอพูดนี้มันออกนี่ ออก มันไม่ได้ออกปาก ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติจริง ๆ อย่ามาหละหละให้เห็น เรารับไว้ด้วยความเมตตา ไม่ได้รับไว้ด้วยอำนาจว่าคนนั้นมีเงินมีทองมีข้าวมีของมียศถาบรรดาศักดิ์ อย่าเอามาอวดธรรมว่างั้นเลย ไม่มีอะไรเลิศยิ่งกว่าธรรม เหล่านี้เป็นกิเลสทั้งนั้นที่เอามาอวด ฟาดมันขาด สะบั้นลงไปให้เหลือแต่ตัวอ่อนจ้อนที่นี้ไม่มีทิฐิมานะ ฟาดกิเลสขาดสะบั้นไปเรื่อย ๆ ถ้าเอาอันนี้มาแอบมาอิงแล้วมันมีทิฐิมานะเยอหยิ่งจองหองนะ แล้วมักดูถูกเหยียดหยามคนอื่น แล้วฝังผายในตัวเอง เป็นได้นะกิเลส กิเลสชอบยอชอบพองตัว แต่ธรรมท่านไม่ชอบ ท่านตรงไปตรงมา เอาละพอ จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz